

INFLATIA

- DEZECHILIBRU MACROECONOMIC -

DRAGHICI
MIHAELA MONICA

C U P R I N S

1. Introducere
2. Delimitare istorica
3. Caracteristicile inflatiei
4. Factorii si cauzele inflatiei
5. Masurarea inflatiei
6. Efectele (costurile) inflatiei
7. Politici de combatere a inflatiei
8. Politici de combatere a inflatiei in Romania, momentan

1. INTRODUCERE

Inflatia este unul dintre cele mai grave dezechilibre macroeconomice actuale.

In unele tari si perioade, inflatia a fost si este pericolul numarului unu al dezvoltarii si progresului economic. In alte circumstante de lo c si timp, politicile de inflatie se pot incadra in strategiile de dezvoltare ale guvernelor.

2. DELIMITARE ISTORICA

Fiind, inainte de toate, un fenomen monetare, caracterizarea inflatiei trebuie sa se faca in legatura cu formele istorice pe care le-au cunoscut banii.

Initial, inflatia s-a manifestat sub forma *devalorizarii banilor – metale pretioase*. In aceste conditii, avea loc separarea continutului nominal al monedelor metalice (mai mare) de continutul lor real (mai mic, diminuat prin falsificari repetate si pe cai diverse).

A doua forma istorica de inflatie consta in *inflatia banilor de hartie convertibili in aur*. Atata timp cat banii de hartie inlocuiau realmente aurul monetar, miscarea semnelor valorii oglindea legile circualtiei banilor-aur cu valoare deplina, precum si marimea acestora. Daca banii de hartie intreceau inasa propria lor masura, respectiv cantitatea de bani aflata in circulatie o depasea sensibil pe cea care rezulta din raportul dintre masa aurului monetar si etalonul aur, atunci surplusul de bani de hartie antrena cresterea preturilor si scaderea puterii de cumparare a banilor aflati in circulatie.

Prabusirea etalonului aur a creat premisele unei noi forme de inflatie – *inflatia banilor de hartie neconvertibili in aur si/sau neconvertibili in general*. Acum, existenta functionala a banilor de hartie o absoarbe pe cea materiala. In conditiile in care singurele elemente de stabilitate si normalitate monetara decurg din cursul forat al banilor si din increderea populatiei in buna functionare a sistemului monetar, inflatia poate sa apara si, in fapt, apare ca un proces ce “iese” din cadrul normalului monetar, ca un excedent de oferta monetara.

Aceste forme de inflatie au fost destul de diferite in timp si spatiu. Ele s-au diversificat si mai mult o data cu falimentul economiilor de comanda din tarile foste socialiste si cu optiunea lor de trecere la un nou sistem economic.

3. CARACTERISTICILE INFLATIEI

In literatura de specialitate au fost elaborate numeroase si interesante puncte de vedere cu privire la natura insasi a inflatiei.

Unii autori privesc inflatia ca un *proces general – atemporal si spatial* (R. Barre, Silverman, Curzon) sau doar o *forma speciala de crestere a preturilor* (J.M. Albertini), sau natura inflatiei este apreciata in *legatura cu fluxurile macroeconomice reale* (J.M.Keynes)

Insa, inflatia contemporana trebuie abordata si clarificata in termeni mult mai concreti, astfel:

- Inflatia actuala continua sa ramana un **proces de depreciere obiectiva a banilor aflati in circulatie**. Ea nu consta in devalorizarea instrumentelor monetare prin masuri luate constient de factori economici specializati. Mecanismul scaderii puterii de cumparare a banilor este unul specific banilor neconvertibili si banilor de credit.

- Inflatia se manifesta ca o **crestere generala si durabila a marii majoritati a preturilor**. Cresterea este insa diferentiata pe categorii de bunuri economice, ca si pe servicii ale factorilor de productie, pe variate piete teritoriale. Inflatia modifica deci correlatiile dintre preturile bunurilor si resurselor.

- Inflatia actuala semnifica un **anume raport intre marimea fluxurilor banesti si cea a fluxurilor reale**, cu alte cuvinte, excedentul masei monetare fata de oferta agregata de satisfactori si prodfactori.

- Deoarece fluxurile banesti pot influenta fie sensul realizarii echilibrelor macroeconomice, fie in cel al stimulării aparitiei si adancirii unor dezechilibre, inflatia contemporana devine ea insasi un **dezechilibru monetaro-material**.

- Aparuta la punctele de interferenta dintre fluxurile reale si cele monetare, inflatia apare ca disfunctie acceptata de agentii economici, **ca un rau necesar al cresterii economice**. In genere, se cauta sa se asigure un anumit surplus de oferta de bunuri fata de cererea solvabila populatiei.

- Ca proces structural, ce cuprinde ansamblul macrosocial, **inflatia actuala are efecte restructurante**. Pentru unele categorii de persoane, efectele sunt negative, dureroase chiar, pentru altele, acestea pot fi pozitive.

In concluzie, **inflatia contemporana reprezinta un dezechilibru structural monetaro-material, care exprima existenta in circulatie a unei mase monetare ce depaseste nevoile economiei, fapt ce antreneaza deprecierea banilor neconvertibili in aur si a celor neconvertibili in general si cresterea durabila si generalizarea preturilor.**

4. FACTORII SI CAUZELE INFLATIEI

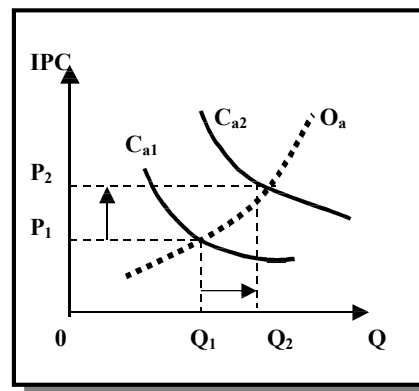
Literatura de specialitate dinultimele decenii analizeaza cu prioritate factorii care au declansat si intretinut inflatia de mare amploare din anii '70 si '80 ai secolului al XX-lea in tarile dezvoltate economic. S-a discutat putin sau deloc despre cauzele originare ale procesului si despre mecanismele intretinerii lui de-a lungul secolelor. Evident, fiind preocupati de inflatia contemporana si de efectele ei, autorii si institutiile specializate si-au concentrat atentia asupra cauzelor unei astfel de inflatii pentru a-I pune "diagnosticul" si a fundamenta "rețete de tratare". Cu toate acestea, numerosi specialisti in domeniu grupeaza factorii inflatiei in generali si particulari, specifici, respectiv, in cauze pe termen lung si cauze pe termen scurt.

Cauzele si factorii inflatiei se ierarhizeaza in maniere diferite pe tari si grupe de tari. Se poate constata ca in unele tari o anumita cauza a jucat rolul principal in declansarea unei inflatii puternice autointretinute, in timp ce in alte tari nu a influentat procesul in cauza.

Cauzele cele mai importante care au dus la aparitia inflatiei in majoritatea tarilor sunt:

- Inflatia este explicata adesea doar prin emisiunea excesiva de semne banesti – **inflatia prin moneda**. Economistul american M. Friedman sustine ca inflatia este legata de oferta de moneda. Suplimentarea monedei in circulatie decurge din deciziile organismelor economice si monetare specializate, decizii ce vizeaza sporirea banilor de credit, active asupra carora au putere de decizie.

- In alte lucrari, se pune accentul pe excesul de cerere solvabila – **inflatie prin cerere**. Aceasta inflatie rezulta din cresterea cererii agregate. Cresterea cererii agregate este explicata de unii specialisti prin cresterea veniturilor banesti ale populatiei. Alti specialisti apreciaza ca cererea agregata poate sa sporeasca, chiar daca oferta de moneda ramane aceeasi. La o crestere a cererii agregate, firmele vor raspunde partial prin cresterea preturilor si partial prin cresterea productiei.

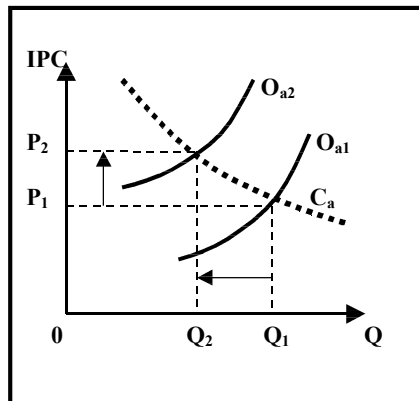
Cresterea cererii agregate este ilustrata prin deplasarea ei catre dreapta de la C_{a1} la C_{a2} . In acest caz, preturile vor creste de la P_1 la P_2 , iar oferta agregata va spori de la Q_1 la Q_2 .

Cu cat curba cererii agregate este mai inelastica – mai apropiata de verticala imaginara – cu atat preturile vor creste mai mult, iar productia oferita va spori mai putin. Daca in economie nu exista capacitate de productie subutilizate si somajul este redus ca nivel, atunci firmele vor raspunde la cresterea cererii indeosebi prin ridicari de pret.

□ Un loc aparte ocupa acele conceptii care considera drept cauza principala (unica) a inflatiei insuficienta productiei – **inflatia prin oferta**. Sporirea veniturilor, mai ales a salariilor, nu este compensata printr-o crestere corespunzatoare a productiei si productivitatii. Apare, deci, o penurie de bunuri si servicii economice. Specialistii numesc un asemenea dezechilibru **inflatie reala**.

□ Cresterea substantiala a creditului duce relativ repede la dezechilibrul inflationist, la excesul de cerere nominala pentru bunurile de consum – **inflatie prin credit**. In anumite conditii, profiturile cresc mai incet decat masa economiilor disponibile ale intreprinderilor. Ca urmare, guvernele cauta sa promoveze programe proprii de investitii pe seama bugetului. Dar, asemenea politica pune problema gasirii surselor de finantare. Profiturile fiind insuficiente, iar salariile neputand fi atacate frontal fara riscuri sociale enorme, se recurge la credit. Aceasta solutie nu este numai necesara, dar si posibila, existand premisele cresterii creditului: rata scazuta a dobanzii, depuneri relativ mari la banci, concentrari de resurse financiare la societatile de asigurari. Masa monetara suplimentara se exprima in sporirea imediata a cererii de consum, in timp ce noile investitii nu se materializeaza inca in cresteri ale ofertei. Ca urmare, cresc preturile pe piata, are loc prelevarea inflationista a profiturilor si se reduce puterea de cumparare a salariilor nominale.

□ Exista numerosi economisti care considera ca inflatia are drept cauza sporirea costurilor de productie – **inflatie prin costuri**. Astfel, inflatia apare in situatia in care costurile de productie cresc independent de cererea agregata. Daca firmele sunt confruntate cu o sporire a costului, ele vor raspunde partial prin cresterea pretului de vanzare si partial prin reducerea volumului activitatii.

Deplasarea la *stanga* a ofertei va determina o crestere a nivelului pretului de la P_1 la P_2 si o reducere a productiei de la Q_1 la Q_2 .

Masura in care firmele vor mari preturile si vor reduce productia depinde de inclinatia pantei cererii agregate. Cu cat cererea agregata este mai inelastica, cu atat productia se va reduce mai putin, povara costurilor mari va fi transferata asupra consumatorului prin preturi mai mari.

Daca are loc o singura deplasare a ofertei agregate spre stanga va avea loc o singura crestere a nivelului general al preturilor.

Declansarea si mentinerea inflatiei contemporane pot fi intelese doar prin punerea lor in ecuatie cu multipli factori: economici si social-politici, interni (nationali) si externi, directi si indirecti, pe termen scurt si pe termen mediu etc.

Unii din cei mai importanti factori ce joaca un rol hotarator in aparitia inflatiei:

- Guvernele declara inflatia un flagel ce trebuie combatut. Deci, statul pare a fi total nevinovat in legatura cu inflatia. Dar, el nu este in afara jocului, inflationist. Anticipand cresterea preturilor, marind fiscalitatea, ridicand rata cotizatiilor sociale, statul relanseaza in mod deliberat cresterea preturilor: **statul este vinovat de inflatie**.

- Bancile imprumuta intreprinderile si particularii. Ele primesc si gestioneaza depozitele acestora. Rata dobanzii pe care o incaseaza urmeaza dinamica preturilor. Mai mult, bancile profita substantial de pe urma oricarei cresteri a ratei dobanzii. **Bancile sunt si ele vinovate de inflatie**.

- Particularii si salariatii nu se simt vinovati de inflatie. Aceasta daca-i judecam individual. In mod colectiv, ei contribuie la aceasta, cerand cresteri de salarii neacoperite de productivitate si indexari ale veniturilor de transfer peste posibilitatile economiei. **Sindicatul se fac vinovate de inflatie, atunci cand vin cu revendicari excesive**.

- Conturile de exploatare ale intreprinderilor sunt ferite, in principiu, de inflatie, in cazul in care cresterile contributiilor sociale si ale salariilor se recupereaza in preturile de vanzare. Valoarea reala a datoriilor de rambursat (exprimate in bani variabili) se reduce in fiecare an o data cu restarea preturilor. Deci, inflatia conduce la un transfer financiar din partea celor care imprumuta spre intreprinderi. **Marele vinovat de inflatie este deci ansamblul intreprinderilor**.

5. MASURAREA INFLATIEI

Teoretic, cel mai consistent criteriu de masurare a procesului inflationist este **ecartul absolut si relativ dintre cererea solvabila nominala si oferta reala de bunuri materiale si servicii**. Ambele marimi trebuie considerate ca fiind agregate la scara economiilor tarilor.

Absolut, marimea inflatiei ar consta in diferenta dintre cererea absoluta nominala si oferta reala de marfuri pe care le pot oferi agentii economici si pe care acestia le pun efectiv in vanzare.

Relativ, procesul se masoara ca raport procentual intre diferenta absoluta aratata si masa ofertei reale de bunuri. Marimile relative, la randul lor, pot fi exprimate in indici. Pe baza indicilor respectivi, se poate aprecia sensul evolutiei procesului inflationist (crescator, descrescator, constant).

In prezent, inflatia este masurata (adesea doar apreciata) prin urmasorii indici si coeficienti:

- indicele general al preturilor sau deflatorul PIB (PNB);
- indicele preturilor de consum;
- indicele costului vietii;
- scaderea puterii de cumparare a banilor;
- devansarea cresterii indicatorilor macroeconomici rezultativi de catre masa monetara existenta in circulatie si cea care este disponibila spre a fi cheltuita.

6. EFECTELE (COSTURILE) INFLATIEI

Efectele inflatiei difera de la tara la tara, iar in cadrul unei tari, de la o perioada la alta. Aceste efecte sunt dependente in mare masura de forma si intensitatea inflatiei, de capacitatea de anticipare a participantilor la activitatile economice, precum si de disponibilitatea si profesionalismul autoritatilor monetare si economice de a o tine sub control.

Efectele inflatiei sunt urmarite pe orizonturi de timp: pe termen foarte scurt si scurt; pe termen mediu si lung.

Incarcarile de a analiza costurile procesului inflationist sunt foarte numeroase, pornindu-se de la calitatea prognozei lui. In acest sens, unele sunt efectele inflatiei anticipate corect si cu totul altele sunt cele ale inflatiei anticipate eronat sau pur si simplu neanticipate.

In literatura de specialitate s-au impus insa costurile inflatiei moderne si controlate, proces inflationist care caracterizeaza tarile avansate economic si care este considerat o tinta de atins in acele tari care se confrunta cu hiperinflatie necontrolata sau controlata insuficient, cum este si cazul Romaniei in prezent.

Economistii teoreticieni au identificat si trateaza sase costuri ale inflatiei moderate anticipate (corect):

1) Primul tip de cheltuieli – pierderi sociale – cu inflatia respectiva sunt cele legate de **deprecierea inflationista a banilor existenti la populatie**.

Ex: Cand preturile sunt relativ stabile, consumatorii si firmele care stiu care este pretul corect al bunului si care sunt ofertantii care vand la un astfel de pret. Daca preturile sunt insa in crestere, participantii la tranzactii, cumparatorii nu mai stiu care este pretul rezonabil al bunului. De aceea, ei vor cauta acest pret alergand dintr-un loc in altul, de la un vanzator la altul. Aceasta “alergatura” este evident un cost social.

2) Al doilea tip de costuri ale inflatiei este legat de **necesitatea deselor calculari si recalculari de preturi, de operatiunile de afisare a acestora**. Acestea sunt denumite **costuri de meniu**.

Ex: In conditiile de inflatie, restaurantele trebuie sa schimbe preturile bunurilor pe care le ofera, magazinele cu amanuntul sunt nevoite sa puna noi etichete cu preturile, iar firmele producatoare sunt nevoite sa calculeze noile preturi si sa tipareasca alte si alte cataloage de oferta, ca si alte liste de preturi.

3) In al treilea rand, inflatia **viciaza corelatiile istorice intre preturile relative** ale diferitelor bunuri materiale si servicii. Ca urmare, devine imposibila calcularea cu oarecare rigoare a eficientei si rentabilitatii la nivel de firma si de ramura. Daca se incearca compararea acestora in timp si spatiu, efortul respectiv este sortit aproape total esecului. Tocmai la aceste costuri se refera acei specialisti care apreciaza procesul inflationist ca fiind “dezordinea dezordinilor oricarei economii”.

4) Un al patrulea gen de cost al inflatiei consta in **potentarea incertitudinii si riscului in economie**. Cu cat rata inflatiei este mai mare in inregistreaza fluctuatii puternice, cu atat firmele vor intampina dificultati in a previziona incasarile si costurile, deci si in a-si calcula profiturile.

5) In al cincilea rand, inflatia antreneaza **redistribuirii arbitrare ale avutiei si ale veniturilor intre gospodarii, firme si stat**. Aceasta redistribuire este in cazul persoanelor care dispun de venituri fixe, care, adesea, nu sunt indexate la inflatie sau se indexeaza la cote mai mici decat rata inflatiei.

6) **Costurile psihologice si costurile politice** reprezinta cel de-al saselea cost al inflatiei. Adesea, oamenii o duc mai prost, chiar daca veniturile lor cresc mai mult decat rata inflatiei. Ratele ridicate ale inflatiei neasteptate perturba profund ordinea sociala existenta. De aceea, aceasta inflatie este insotita de tensiuni sociale si, adesea, de schimbari profunde.

7. POLITICI DE COMBATERE A INFLATIEI

Inflatia a ramas un proces preponderent negativ, un proces cu efecte dezechilibrante in economia reala. Aceasta cu atat mai mult cu cat este vorba despre o inflatie puternica neanticipata si necontrolata. De aceea, agentii economici sunt preocupati sa evite sau da reduca pe cat posibil efectele negative ale inflatiei.

Politicele antiinflationiste sunt variate si in continua diversificare. Acestea pot fi grupate dupa mai multe criterii: dupa intensitatea si sentul procesului, dupa metodele si instrumentele folosite, in raport de faptul ca inflatia este anticipata, ca si de calitatea acestei anticipatii, in functie de doctrina social-economica ce sta la baza politicii adoptate.

Oricare ar fi criteriul de grupare a politicilor antiinflationiste, toate masurile si instrumentele sunt concepute in asa fel incat sa actioneze in directia lichidarii sau atenuarii ecartului inflationist:

- a) fie dinspre cererea agregata (restrangere ei);
- b) fie dinspre oferta agregata (cresterea ei).

a) **Controlul cererii agregate.**

Politicele antiinflationiste ce vizeaza controlul cererii agregate se deruleaza cu folosirea unor instrumente fiscale si a unor instrumente monetare adecvate:

- *blocajul monetar* – restrictionarea cresterii masei monetare. Acest blocaj se obtine direct, prin incadrarea creditului in anumite limite, si indirect, prin politica banilor scumpi, prin ridicarea ratei dobanzii. Austeritatea monetara poate da rezultate daca se aplica pe o durata suficient de mare si daca exista conditii sociale si economice pentru a accepta un somaj ridicat.
- *blocajul cheltuielilor publice* – mai putine pietre publice pentru sectorul privat inseamna o activitate mai redusa a acestuia si un somaj mai ridicat. Dar somajul ridicat nu-i sigur ca actioneaza in sensul reducerii inflatiei, deoarece salariile sunt indexate la inflatie, iar somerii fac presiuni pentru a li se mari ajutoarele de somaj.
- *blocajul veniturilor si al costurilor salarile* – poate lua forma autoritara a blocajului salariilor, ceea ce afecteaza compromisul ce se face, de regula, intre patronate si salariati.

b) **Sustinerea ofertei agregate.**

Politicele antiinflationiste ce vizeaza oferta agregata au efecte durabile si profunde. Astfel de efecte se obtin deoarece masurile adoptate vizeaza cauzele profunde ale cresterii nivelului preturilor: productivitatea, concurenta, costurile, managementul:

Procesul poate fi demarat si intretinut prin masuri de *reducerea costurilor* si mentinerea marjelor de profit. Se adopta asemenea masuri care sa stopeze reducerea ofertei agregate sau sa o mareasca. Procesul respectiv poate fi sustinut prin demararea unor *politici de crestere a productivitatii* – stimulente fiscale, incurajarea cercetarii-dezvoltarii, acordare de subventii firmelor ce investesc in tehnologie performanta etc.

Experienta ultimelor decenii atesta faptul ca nici una dintre remediile antiinflationiste nu s-a impus cu o solutie miracol. Cu toate acestea, s-a impus pe plan mondial anumite experiente nationale de lupta cu inflatia si cu efectele ei negative.

Esential este ca procesul aducerii inflatiei in limite normale sa continue cu fundamentarea cailor de trecere de la stabilizarea economico-monetara la cresterea economica autentica (M. Friedman)

8. POLITICI DE COMBATERE A INFLATIEI IN ROMANIA, MOMENTAN

In Romania, s-a ajuns la concluzia ca nu mai poate fi tolerata inflatia mare, pe termen lung, consecintele daunatoare fiind deja probate de Romania in planul cresterii economice.

Una dintre prioritatile majore ale Guvernului este sa ajunga la o inflatie cat mai mica la sfarsitul anului 2004 si inceputul lui 2005. In aceasta perioada se vrea ca deficitul de cont curent sa fie de 5%, iar nivelul PIB al datoriei externe sa se situeze in jurul ratei de 35-36%, in conditiile unei cresteri economice intre 5-6% pe an. Acestia sunt parametrii intre care Guvernul doreste sa ia masurile necesare pentru o inflatie redusa.

Un atare obiectiv nu poate fi realizat decat printr-o combinatie de masuri fiscale si monetare:

- **deficit bugetar neinflationist**

Politicele fiscale de viitor ale Romaniei pentru reducerea inflatiei vor fi structurate pe un deficit bugetar neinflationist, pe continuarea in ritm alert a procesului de privatizare si restructurare, precum si pe intarirea disciplinei financiare. Insa de mai multi ani exista acest deziderat. Pentru anul acesta si 2002, tinta de deficit bugetar se doreste a fi una neinflationista. Asta inseamna un deficit bugetar de 3,5% din PIB pentru 2001 si de 3% pentru anul viitor.

O alta parghie a procesului de dezinflatie va fi aceea a reducerii cheltuielilor publice. Ideea este ca in ultima parte a anului sa nu fie creat un puseu inflationist. Cheia reusitei este corelarea veniturilor cu cheltuielile bugetare. Veniturile care se vor realiza acesta an din privatizari, precum si din recuperari de creante vor trebui sa fie utilizate pentru reducerea stocului datoriei interne din 2001.

- **fiscalitate cu 3-5% mai mica**

Pentru anul viitor se are in vedere o reducere a fiscalitatii si renuntarea la unele fonduri speciale (inglobate acum in exercitiul bugetului de stat). Taxele vizate a fi micorate sunt cele privind protectia sociala, printre care limitarea rambursarii de TVA la cel mult 30 de zile, simplificarea taxarii microintreprinderilor, revizuirea fiscalita a impozitului pe venitul global.

- **asanarea intreprinderilor cu pierderi**

Procesul de dezinflatie trebuie insa sa atinga deopotriiva sectorul economiei reale. Cei mai multi analisti considera ca in Romania, inflatia se datoreaza in principal sectorului de stat supradimensionat, generator de mari cheltuieli si pierderi. Restructurarea reala a sectoarelor cu pierderi este una dintre masurile care ar contribui la procesul de dezinflatie. Evident, se scoteaza in final pe o diminuare a pierderilor si arieratelor din economie si, implicit, pe o reducere a inflatiei.

- **evolutia euro si indisciplina financiara – factori de risc ai inflatiei**

O sursa de alimentare a inflatiei se vedea si unii factori de risc, precum evolutia nefavorabila a monedei euro vizavi de leu sau cresterea pretului titeiului pe piata internationala. Sunt elemente care pot conduce, de asemenea, la o crestere a inflatiei. Dar cel mai serios factor de risc este persistenta indisciplinei, care la nivelul agentilor economici se regaseste in foarte multe datorii. Prin aplicarea OUG nr.79 se mizeaza anul acesta pe o reducere a arieratelor cu cel putin 10-15% fata de inceputul anului 2000, iar la finele lui 2002 cu circa 30%.

Limitarea inflatiei presupune si unele modificari legislative, respectiv aparitia unor reglementari in favoarea creditorului, precum si pentru executarea rapida a creantelor si diminuarea arieratelor.

O politica fiscala sanatoasa in Romania presupune, in viziunea artizanilor ei, un deficit bugetar care sa nu creeze inflatie, continuarea procesului de privatizare si restructurare, in special in sectorul energetic, precum si intarirea disciplinei financiare in cadrul regiilor autonome cu pierderi.

Reusirea in aceste masuri, are si cateva premise favorabile la ora actuala:

- o rezerva valutara buna, care permite “stapanirea” pietei valutare si a balantei de plati in dinamica sa;
- existenta cresterii economice, estimata ca va depasi anul acesta 4%.

In concluzie, este foarte greu sa se anihileze inflatia, insa cu indeplinirea tuturor masurilor necesare, se va reusi.

“Totul depinde de maniera in care sunt asigurate resursele reale care sunt folosite in cursul dezvoltarii” (M. Friedman)

B I B L I O G R A F I E

- “Economie” - Coralia Angelescu, Dumitru Ciucur, Nita Dobrota, Ilie Gavrilă, Paul Tanase Ghita, Constantinn Popescu, Cornel Tarhoaca, Editura Economica, 2000
- “Adevarul economic”
- Internet